

Svedočenje svedoka Tužilaštva Nojka Marinovića, o Dubrovniku, pred Međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju u Hagu, u procesu protiv Slobodana Miloševića (3. april 2003. godine)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Mislim da se pred sudijama nalazi kratak sažetak i ja ću tražiti da general odgovori samo na jedno pitanje koje se tiče tabele koja se vidi na prvoj strani sažetka i tu se pri dnu spominje ono što se nalazi na strani 18 izjave. Generale, molim vas da pogledate na kartu koja se nalazi na zidu s vaše leve strane i dobro nam objasnite kako vi vidite kampanju Jugoslovenske armije koja se odvijala u Dubrovniku, Dalmaciji i dalje prema severu. Molim vas da na to slobodno potrošite onoliko vremena koliko vam je potrebno da biste nam to objasnili.

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine tužitelju, za izvršenje agresije na Hrvatski jug, vojni viš je formirao operativnu grupaciju pod nazivom Jugoistočna Hercegovina. Sastav Hercegovačkog korpusa su činile: 472. motorizirana brigada iz Trebinja, 10. motorizirana brigada iz Mostara i Brdska brigada iz Nikšića. Vojno pomorski sektor Boka su činile: 521. puk momarice, 51 vod momaričke pešadije, Ratna momarica, topnički divizion iz Beograda...

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Brodovi ratne momarice iz Vojno-pomorskog sektora "Boka" i zrakoplovstvo sa aerodroma Mostar, Podgorica i Tivat. Zamisao je bila da se osloni na istočnu Hercegovinu i prostor jugozapadne Crne Gore, isto napadati u više smjerova, uz potporu ratne momarice i zrakoplovstva, što prije izbiti u dolinu reke Neretve gdje izvršiti spajanje sa 10. brigadom iz Mostara, pregrupirati snage i produžiti operaciju u smjeru Sinja, gdje se spojiti sa snagama Kninskog korpusa. U daljnjem... zajedničkim djelovanjem izvršiti strateški cilj izbijanjem na zamišljenu liniju Virovitica, Karlovac, Karlobag. Vrijeme trajanja: prva etapa operacije-dolina Neretve - 7 dana, druga etapa: spajanje sa Kninskim korpusom - 15 dana. Realizacija strateške zadaće: izbijanje na zamišljenu crtu Virovitica, Karlovac, Karlobag ... razvojem događaja. Posebna djelovanja...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A sada mi molim vas recite, kada je dubrovačko područje, pošto ja ne znam, pošto ja ne znam to tačno, ali negde, mislim, ranih sedamdesetih, ili krajem, ili krajem šezdesetih godina, demilitarizovano. Potpuno.

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: ...krajem šezdesetih godina vojska se iz Dubrovnika premjestila u Boku, da bi poslije ta postrojba ponovo premještena u Trebinje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Trebinje je na teritoriji Bosne i Hercegovine, je l' tako?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, krajem šezdesetih Dubrovnik je demilitarizovan. A zašto je militarizovan 1991. godine?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: 1991. godine je dubrovačko područje, ne samo grad Dubrovnik, već cijelo područje, napadnuto, što je uvijetovalo postupno stvaranje vojske, a napad je dočekala, poglavito, hrvatska policija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A, dobro. Recite mi kad su ti prvi napadi, o kojima vi govorite da je izvršila JNA, kad su oni usledili?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Prve rovokacije 23. rujna, 25. rujna, a opći napadaj 1. listopada 1991. godine

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači da su se hrvatske snage pojavile na dubrovačkom području posle tih datuma, odnosno u...

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Dubrovnik je i prije agresije imao policiju. U sklopu policije imao je i 87 pripadnika Zbora narodne garde. Slovom i brojem 87.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, e sad, molim vas, vi ste počeli svoja objašnjenja o nekim etapama koje je imala JNA da obavli. Da li je vama poznato, gospodine Marinoviću, bilo šta u vezi sa naredbom generalštaba JNA? Ja sam već, inače, tu naredbu ovde prezentirao. To je od, čini mi se, 1. oktobra 1991. godine u kojoj striktno stoji "Dubrovnik ne zauzimati", dakle ne zauzimati Dubrovnik, "nići bombardovati sa kopna, mora ili vazduha". To je bila naredba. To je ono što sam ja našao u dokumentima. Prema tome, o kavim vi to etapama govorite? U čemu je Dubrovnik trebalo da bude strateška tačka?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Dubrovnik je trebalo da bude operativna tačka, a strateška crta je trebala biti Virovitica-Karlovac-Karlobag. Ja sam u tom kontekstu govorio što je trebalo da bude Dubrovnik. Doduše, povlasticama trebao je da bude... Mu ponuđeno da bude Dubrovačka Republika, ako prihvati Srboslaviju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas ne pitam je li bio krvav rat. Ne samo da je bio krvav, nego je bio i potpuno nepotreban.

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Prvi put da se slažemo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali pitam vas, između koga se, između koga su bile te borbe? Da li su bile između vaših snaga i JNA?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Početkom 1991. godine je to bila poglavito JNA. 1991. godine malo je bilo četručkih odora, dok se za 1992. godine to ne bi moglo reći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja vas pitam za ovu 1991. godinu o kojoj vi trenutno svedočite. A je li, je li vas napadala neka formacija Republike Srbije, ili ste vi bili u sukobu sa JNA?

SVEDOK MARINović – ODGOVOR: Sa, takozvanom, JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kakve veze Srbija ima sa Dubrovnikom?

SVEDOK MARINović – ODGOVOR: E, to pitanje sam trebao postaviti ja vama, prije, prije listopada 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ponoviću. Nesumnjivo je Dubrovnik bio najpoznatiji u svetu, hrvatski grad, najpopularniji ...

SVEDOK MARINović – ODGOVOR: Turistički, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je on zbog toga bio odabran za, za medijsku propagandu upravo tog takvog...

SUDIJA MEJ: Moraću da vas prekinem zato što nije jasno. Odabran od strane koga?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da predstave da su žrtve.

SVEDOK MARINović: Ako bi optuženi deciderano pitao što je, bilo bi mi puno lakše dati odgovor. Da bi bili žrtve, koga, čije, zašto?

SUDIJA MEJ: Dozvolite da vam ja postavim pitanje zato što je ono prilično očigledno. Ono što optuženi kaže, to je da je vaša strana, hrvatska strana iskoristila Dubrovnik kao izgovor, tako što se pogrešno predstavljala kao žrtva napada. Tako sam ja shvatio ono što optuženi želi da kaže i vama treba da se pruži mogućnost da odgovorite na to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mogu li da preciziram, gospodine Mej? Da li je nesporno, gospodine Marinoviću, da je iz Dubrovnika otvarana vatra na položaje JNA da bi se isprovocirao sukob?

SVEDOK MARINović – ODGOVOR: Ne znam da li optuženi zna Dubrovnik, prosuđujem da je bio, pa bi trebao onda znati da iz Dubrovnika ne može vidjeti drugi teritorij osim Žarkovice, Srđa, Drincere i Mokošice, a to je sve hrvatski teritorij.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro generale...

SUDIJA MEJ: Trebalo bi da ste u stanju da odgovorite na ovo pitanje, generale. Ono što je optuženi rekao je sledeće; da li je otvarana vatra na JNA iz Dubrovnika, da bi se ona isprovocirala?

SVEDOK MARINović: Visosti, ja sam uvijek bježao od provokacije, ne što sam volio agresora, nego što nisam imao čim. I za mene je primirje

značilo dan ne samo za mene, nego za žitelje ovoga grada. Značio je dan života duže. Ja bih bio neozbiljan, neodgovoran, protiv sebe i savesti, pa svoga naroda i države da provociram lava ako nemam čime da mu se suprostavim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo je mapa starog grada. Na tački 1, molim vas pokažite tačku 1, tu su vam bila četiri minobacača 82 milimetara, kod, takozvanog, kineskog zida prema Pilama. Kod tačke, evo ja ću vam objasniti ove tačke pa ćete mi vi odgovoriti, da bismo štedeli vreme, svi zajedno, na tački 2, vaša osmatračnica na zvoniku franjevačkog samostana. Na tački 3, prostor ribarnice i gradske kafane. Gradska kafana, protivavionski mitraljez, mitraljez. Onda još jedan mitraljez i grupu pripadnika Zbora narodne garde, označeno od 15 do 20. Na tački 4, jedan minobacač 82 milimetara, na južnoj kuli, prema moru. Na tački 5 protivavionski top 20 milimetara, u kuli tvrđave svetog Luke. Na tački 6 povremeno jedan, kako ste ga zvali, "Čarli", to je, takođe, minobacač iz reona kule Svete Marije i na tački 7, u luci Ploče, doprema municije u stari grad. Da li je ovo tačno, gospodine Marinoviću?

SVEDOK MARINović – ODGOVOR: Ja ne znam ko vam je ovo radio, ali su vam podmetnuli. Ovo sve što ste do sad rekli, ništa nije tačno. Dopuštam da je bio osmatrač sa puškom u gradu i policajac sa pištoljem, ali nema čak ni... Ovo je protiv zdrave logike i tehnike uporabe oružja. Čak i da sam htio, tu su kamene ploče i tu ne može minobacač da djeluje, to je prvo. Drugo, ovo će potvrditi i svi monitorinzi koji su bili. Ovo pristajanje u staru gradsku luku, mi smo od 15. listopada... Ste vi bili, vaše postrojbe su bile na Žarkovici i to je izravna veza, vidili ste na onoj slici, izravna veza, zračna crta dva kilometra. Opet nema logike. Cijelo vrijeme pomorske blokade brod vam je bio između Lokruma i te stare luke. Opet nema logike. U što bi pucao, molim vas, sa tim topom iz starog grada, kad ništa ne vidim. Ja da sam najveći diletant ne bi stavio ni minobacač, ni top, ni te neke "Čarlije" u stari grad. Stari grad je, ne samo za mene, nego i za državu u kojoj sam rođen, svetinja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro da se ne zadržavamo duže na ovome. Gospodine Marinoviću, vi tvrdite da ovo sve nije tačno i da niko nije otvarao vatru iz Dubrovnika na vojsku?

SVEDOK MARINović – ODGOVOR: Ali vojska nije bila toliko blizu starom gradu da bi se iz starog grada, gospodine, moglo djelovati u smjeru nje, kao prvo. A kao drugo, svi monitorinzi, koji su bili, svi opservatori će potvrditi to isto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je onda jasno da, s obzirom da je JNA imala svoj raspored u celom zaleđu Dubrovnika, da je bilo nelogično sa vojničkog stanovišta da za tu vašu, navodnu, ofanzivu prema severu JNA uopšte zauzima Dubrovnik?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je Dubrovnik morao biti ovladan iz tri razloga: vojnog, političkog, pa i gospodarskog. Vojnog, vojska ma kakva god ona bila, nije sebi mogla dopustiti da na toliko izduženoj dužini u smjeru spajanja sa kninskim korpusom, ima kost u grlu u vidu jednog Dubrovnik. To nijedan stručni vojni zapovjednik ne bi dopustio, a vaši su takvi bili. Drugi, gospodarski. Niš je, to optuženi dobro zna, tri-četiri puta veći od Dubrovnik, za njega nije čuo niko, a za Dubrovnik zna Evropa, pa i svijet. I treći, politički. Trebalo je izbiti na zamišljenu liniju Virovitica-Karlovac-Karlobag, gdje nije smjela ostati nikakva oaza.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li se onda, da li se onda kad se sve ovo ima u vidu može govoriti da je Dubrovnik bio demilitarizovan pre nego što je došlo do bilo kakvih incidenata?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine, incidenti su počeli oružani 23. rujna, pa 24. rujna, a topove sam dovezao ja iz vojame Korčula 26. rujna, četiri topa i dva ZIS-a. Minobacači su stigli 29. rujna. Imali smo samo četiri minobacača 82 milimetra prije te provokacije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I još jedna stvar u vezi sa dokumentima. Pokazali su vam dokazni predmet 117. Uspeli smo da pronađemo i engleski prevod. To je dokument koji dolazi iz Republike Hrvatske. Upućen je Tužilaštvu 8. septembra. Želim da vas pitam o jednom paragrafu iz tog dokumenta. Molim da se verzija na BHS-u stavi na grafoskop i to ovaj deo gde sam držao palac tako da vi generale možete videti original na BHS-u. Ja ću vam pročitati jedan pasus. Optuženi je već pročitao deo tog pasusa. Ovo je procena Republike Hrvatske od 8. septembra 2000. godine i tu stoji da "od ukupno 1.203 osobe, 359 su aktivni policajci, 479 rezervnih policajaca i 365 osoba koji su se dobrovoljno priključili na početku agresije i te osobe su učestvovala u obrani dubrovačkog područja u sastavu MUP-a, 1991. godine i 1992. godine. Ti ljudi su učestvovali u obrani od Debelog Brijega do Stona u dužini od 110 kilometara u početku agresije JNA na Republiku Hrvatsku, odnosno dubrovačko područje i Dubrovnik." I tu, znači, od 1. oktobra 1991. godine. Dakle, procene iz ovog dokumenta odnose se na 1991. godinu i na 1992. godinu i na raspon od 110 kilometara. Recite nam da li možete ovo da nam iskomentarišete? Da li se ti podaci čine tačnim, netačnim ili vi ne znate?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li su podaci tačni, ali sam dužan pojašnjenje. Ovih broj branitelja nije mogao biti 24 sata tjedan, deset ili 20 dana na prvoj crti nego su dolazile iz policijskih uprava Lastova, Korčule, Ploča, Sinja. Bili sedam dana pa otišli. To je sve moja Vlada zbrojila i napisala "sudjelovali u odbrani, sudjelovali u odbrani". Oni jesu sudjelovali, ali nikad odjednom nije bilo. Maksimum je 670.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ja sada neću detaljnije da se osvrnem na ovaj dokument, ali sudije mogu da vide da na strani 4 počinje analiza

dubrovačkog područja i mi ćemo se na to vratiti na kraju iznošenja naših dokaza. Postaviću još nekoliko pitanja, ali se više neću pozivati ni na jedan dokument. Vi ste napustili Trebinje 17. septembra koje je udaljeno između 10 i 20 kilometara od Dubrovnik i stigli u Dubrovnik tri dana kasnije. U JNA u Trebinju da li ste imali ikakvih informacija o snagama u Dubrovniku?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Služba bezbjednosti nas je informirala, služba bezbjednosti iz sektora Boka preko mog časnika za bezbjednost da je u Dubrovniku oko dvije tisuće plaćenika. To mi je prva informacija koju sam dobio u svezi Dubrovnik i nekog broja ljudi koje ima Dubrovnik.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kad ste stigli u Dubrovnik, da li ste ustanovili da li je to bila istina?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Kad sam stigao tu večer sam imao sastanak, stanje je bilo poražavajuće u tolikoj mjeri da sam rekao: "Gospodo, ovo ste sad rekli i više nikad, ona druga strana vjeruje da nas ima više i neka ostane u tom uvjerenju, a mi se dajmo napraviti što možemo".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pa, ipak, ta informacija je stigla do Trebinja. Vi ste opisali otvaranje vatre iz Crne Gore. Kakva je bila posledica toga? Šta je to izazvalo?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da postrojbe, takozvane, Jugoslovenske armije nisu bile educirane da napadnu ni jedan od naroda bivše države i trebalo ih je pripremiti, motivirati i napraviti okvir za to što je sljedilo. Taj okvir je bio i da je u Dubrovniku dvije tisuća plaćenika, da pljačkaju, pale, siluju, ruše, tuku djecu i žene i ovaj događaj oko Prevlake i Zvinja je samo još dodatni scenarij koji je trebao da pokrene, da pokrene tu masu ljudi koji nisu bili do tad trenirani da bi napadali bilo koji narod bivše države.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Može da se postavi, zašto mnogo nadmoćnije snage JNA nisu na kraju zauzele Dubrovnik, jer ste ih takvim opisali, a to ste i rekli u odgovoru na pitanje optuženog? Možete li sada da objasnite sudijama zašto, u stvari, Dubrovnik nije zauzet?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Branitelji su relativno, relativno brzo izgubili istočni i zapadni dio. Operativni pravci koje je, takozvana, Jugoslavenska armija, sa kojim je išla, bili su izvršeni 15. listopada 1991. godine su stigli već na Zarkovicu. To je uzvisina istočno od Dubrovnik ispred koje se decidirano ljepo i pregledno vidi stari grad i Lapad. Već 15. listopada i zapadni dio na području Slanoga je bio presječen i Mokošice i ostao je samo stari grad. Zašto nije pao? Po mom mišljenju, zbog toga što smo imali snagu koja se suprotstavila sili i to snagu rodoljublja. Mi smo branili obitelj i dom, a ona druga strana je išla

da ruši i pljačka i kad je prošla kroz Konavle to je opljačkala i devastirala, kad je prošla primorje opljačkala i devastirala, a sad kad je trebalo i ginuti, za pljačku nisu bili raspoloženi. Oni su pljačkali tamo samo gdje se to moglo bezbolno raditi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Opisali ste da je postojala mogućnost da vojnik sa puškom bude u starom gradu. Pod kakvim okolnostima je taj vojnik mogao da bude sa puškom u starom gradu?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo, odnosno, ja sam posebno pazio na stari grad iz više razloga. Prvo što je od osamdesetih godina u popisu UNESCO-ove (United Nations Educational, Scientific, and Cultural Organization) baštine, a i što je to dragulj, a s druge strane i taktički ne odgovara za uporabu braniteljima. Ovaj se vojnik mogao naći moguće kad se je vraćao sa crte na odmor kući jer nema oružja, ako nije dao sledećem koji je došao bez oružja. Ako je došao sledeći sa oružjem on je svoje oružje nosio kući i sutradan ponovo došao na crtu. S oružjem se i spavalo i ručavalo i s oružjem se živilo u to vrijeme u Dubrovniku.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Optuženi vam je putem mape naveo mogućnost da je bilo nekoliko lokacija u starom gradu gde su bili položaji sa oružjem. Vi ste rekli da to nije tačno, da je to čista laž. Da li ste ikad videli ikakve fotografije ili filmske snimke ili bilo šta što je pokazivalo da su postojale takve lokacije u starom gradu gde su bili naoružani ljudi, ili oružje.

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u stari grad ponekad išao da bi vidio kako je smještaj ljudi u skloništimama jer tamo je dio ljudi ostao misleći da će biti zaštićen. Nikad nisam ja vidio, nikad nisam čuo, nikad nisam gledao, nikad mi niko nije rekao niti sam kad imao spoznaju da je ikad iko ušao s oružjem. A ovo s minobacačima i topovima to je optuženom neko podmetnuo. Njegov odvjetnički tim mu je ovaj put loše odradio.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I dva poslednja pitanja. Sudije možda ne poznaju geografiju i topografiju Dubrovnika. Mi možemo da dostavimo neke slike, ali recite nam, molim vas, iz Dubrovnika, iz starog grada ili iz šireg područja Dubrovnika da li je moguće videti ili napasti bilo kakve pozicije JNA, ili ne?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Iz Starog grada nikako, ni slučajno, a iz Dubrovnika, ovog drugog dijela, postoji teoretska šansa kad bi bila raketa dometa 30 kilometara, može se dogoditi u Trebinje, kad bi bilo od 100 kilometara pogodila bi se i Crna Gora.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A razlog što niste mogli ništa da napadate iz starog grada je to što je brdo iza njega, Srđ, u stvari, vrlo visoko i strmo, zar ne?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno, pa teoretski nema uvjeta da se iz starog grada djeluje. Tu je Žarkovica, tu je Srđ, tu je Strinčera. To je 415 metara nadmorske visine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Oni koji su branili Dubrovnik da li bi mogli išta da postignu tako što bi isprovocirali nekog ili otvorili vatru na nekog posle postizanja primirja u decembru 1991. godine?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Postigli bi svoj i opći pokolj. Nama je primirje značilo infuzija, predah, mogućnost da iskoristimo noć da još nekoliko sanduka streljiva s kopna dovezemo kroz pomorsku blokadu, da nekoliko pušaka dovezemo, da nekoliko ljudi koji će smijeriti branitelje da predahnu da se odmore tako da ni u jednoj opciji mi nije odgovarala provokacija, a da ne spominjem da nisam imao streljiva ni za odbiti napad a kamoli da izazivam napad.

...
SUDIJA ROBINSON: Generale, kad ste odgovorili na pitanje tužioca u vezi toga zašto JNA nije zauzela Dubrovnik kad je bila tako nadmoćna, vi ste rekli, između ostalog, da su oni opljačkali jednu ili dve lokacije i rekli ste da su oni jedino želeli da pljačkaju, jer je pljačka bila bezbedna. A zbog čega je za njih bilo bezbedno da pljačkaju u nekim područjima? Jeste li čuli moje pitanje?

SVEDOK MARINOVIĆ – ODGOVOR: Visosti, čuo sam i shvatio. Kad smo se raširili na 75 kilometara, nas je bilo malo i zato smo relativno brzo izgubili istočni i zapadni dio, a kad smo se skupili ka sredini, sad nas je bio pozamašan broj, sad nas je bilo 540 samo za odbranu grada i naša je snaga rasla. Mi, kad smo vidjeli da oni ne mogu sve što zamisle, naš moral i moral boraca je bio izuzetno visok. Nama se događalo nekoliko položaja, Bosanka, Strinčeva, Komolac da su svi izginuli. Niko nije napustio položaj, svi su ostali, izginuli na položaju. Znali smo šta, ako ga izgubimo šta nas čeka. A oni su naučili da ispred njih topništvo, zrakoplovi i tenkovi naprave tepih, da dođu u naselje, da uzmu tehniku sa aerodroma i interijer iz kuća, potom zapale kuću i odu iz postrojbe. I zato su imali problema sa brojnim stanjem. Sa istoka ih je krenulo 700, na Dubrovnik je došlo 300, 400 je pobjeglo.